

Arrest

nr. 240 151 van 27 augustus 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 januari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 december 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juli 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 augustus 2020.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 27 september 2018, verklaart er zich op 1 oktober 2018 vluchteling.

1.2. Op 16 december 2019 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 17 december 2019 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Afghaanse nationaliteit te beschikken, een soennitische Pashtu te zijn en afkomstig te zijn uit Shpola, district Deh Bala (Haska Mina) in de provincie Nangarhar. U zou daar ook uw hele leven blijven wonen en werken alvorens u problemen kreeg en Afghanistan diende te ontvluchten. Zo'n vier jaar geleden kwam Daesh voor het eerst naar uw district en sindsdien zouden zij ook regelmatig richting uw madrassa trekken om er te prediken over jihad. U zag dat ze ook de jongeren in groepen onderverdeelden en een aantal van hen meenamen om te strijden. Anderhalf jaar geleden was het uw beurt en die dag besloot u dan ook om niet richting madrassa te trekken. U zou even de madrassa mijden, maar een vijftal maanden later werd u alsnog benaderd door hen. Uw vader vertelde hen dat u ziek was en verbood u om met hen om te gaan. Hij zond u daarop richting uw oom, maar kreeg zelf in die periode nog thuis bezoek van hen en werd ook aangevallen. Na één of twee dagen bij uw oom te hebben verbleven, besloot uw oom echter dat het veiliger was voor iedereen om Afghanistan te verlaten. Een aantal maanden geleden verliet u Afghanistan en reisde u via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk naar België waar u op 1 oktober 2008 een eerste verzoek om internationale bescherming indiende. Tijdens uw vlucht richting België had u via uw oom vernomen dat enkele leden van Daesh uw vader hadden ontvoerd en gedood.

Ter staving van uw relaas legde u uw originele taskara (identiteitsbewijs) en vaccinatiekaart neer, alsook een originele brief van de dorpsoudsten en de enveloppe waarmee deze stukken werden verzonden. U voegde daar verder nog kopieën aan toe van de taskara van uw vader en grootvader en ook uw advocaat voegde na afloop nog een begeleidend schrijven toe.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen

van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 6 augustus 2019, p. 1-2).

Zo wist u vooreerst allerm minst uw beweerde identiteit en leeftijd ontegensprekelijk aan te tonen. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS, d.d. 28 mei 2019, p. 1) werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van dergelijke documenten. Zo is identiteit van een verzoek een essentieel element in zijn verzoek om internationale bescherming én kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit (en relaas) zo goed mogelijk te staven. Gevraagd naar dergelijke stukken ter staving van uw identiteit, legde u evenwel een originele taskara (identiteitsbewijs) neer, al konden uw verklaringen daarover niet overtuigen. Daar uit toegevoegde informatie ook nog eens blijkt dat allerhande Afghaanse documenten wegens 's lands hoge corruptiegraad eenvoudig kunnen worden verkregen of nagemaakt, wordt de authenticiteit van dit stuk bijgevolg in grote mate ondermijnd. Zo verklaarde u elf jaar oud te zijn geweest toen u uw taskara zou hebben aangemaakt, doch u gevraagd in welk jaar dat dan moet zijn geweest, leek u daar vreemd genoeg niet van op de hoogte te zijn. Dat u hier aldus geen idee van zou hebben is reeds bevreemdend, doch bovenal bestaan er evenzeer ernstige twijfels omtrent uw beweerde leeftijd en de leeftijd vermeld op uw taskara. U gaf immers tijdens uw inschrijving bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aan dat u op het ogenblik van het interview minderjarig zou zijn. Zo verklaarde u op 28 september 2018 dat u geboren werd op 31 januari 2003 en aldus vijftien jaar oud zou zijn geweest op dat moment (Verklaring DVZ dd. 9 januari 2019, p. 5; Leeftijdsoepaling van Jongheer S.A. dd. 11 oktober 2018). Nadien werd echter vastgesteld op basis van een medisch onderzoek, uitgevoerd door het Universitair Ziekenhuis St-Rafaël, dat uw minimumleeftijd hoger zou liggen dan u beweerde. Uit dat onderzoek is immers gebleken dat u op 8 oktober 2018 een leeftijd had van ouder dan 18 jaar, waarbij 20,6 jaar met een standaarddeviatie van twee jaar een goede schatting is. Hoewel deze beslissing reeds lang werd betekend, tekende u hertegen nooit beroep aan. Wat meer is, toen u bovendien ten gehore op het CGVS werd gevraagd wat uw geboortedatum dan wel zou zijn, gaf u plots aan dat u geen idee had, noch dat u wist in welk jaar u werd geboren. Waar de geboortedatum dan vandaan kwam die u ten aanzien van de DVZ eerder had laten optekenen, leek u evenmin te weten. **Het heeft er dan ook alle schijn van weg dat u de Belgische asiendiensten doelbewust tracht te misleiden door zich jonger voor te doen dan u in werkelijkheid bent.** Dat u geen enkel idee zou hebben wat uw geboortedatum dan wel zou zijn en dat u hier nooit zou bij hebben stilgestaan is niet ernstig (CGVS, p. 4). Immers legde u naast uw taskara ook een vaccinatiekaart neer en blijkt hierop wel uitdrukkelijk een geboortedatum te worden vermeld. U hierop gewezen bleek u echter uit de lucht te vallen en merkte u nogal weinig overtuigend op eigenlijk niet te kunnen lezen. Daargelaten u eerder had laten optekenen wel "een beetje" te kunnen lezen en/of schrijven is het bijzonder ongeloofwaardig dat u dit nooit zou zijn opgevallen. Dergelijke vaststelling ondermijnt niet alleen uw eigen geloofwaardigheid, maar evenzeer de authenticiteit van uw documenten. Te meer deze bovendien allen ten onrechte zouden melden dat u inderdaad minderjarig zou zijn en klaarblijkelijk (een voor u onbekende) foute geboortedatum bevatten, kan geen enkel geloof worden gehecht aan de door u neergelegde stukken (CGVS, p. 20-21). **Het ontbreken van een geldig geloofwaardig identiteitsbewijs ondermijnt uw geloofwaardigheid reeds een eerste maal, daar u het CGVS geen duidelijk zicht geeft op wie u bent en waar u vandaan komt.**

Ten tweede heeft u het CGVS geen duidelijk zicht gegeven op waar u vandaan komt en waar u voor uw komst naar België heeft verbleven. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. **Het CGVS kan echter geen geloof hechten aan uw beweerde recente herkomst uit Shpola, district Deh Bala in de provincie Nangarhar en wel om volgende redenen.**

Immers is het opmerkelijk dat u geen enkel geloofwaardig en overtuigend stuk neerlegde ter staving van uw herkomst en/of verblijfplaatsen. Op basis van uw verklaringen blijkt dat u nog contacten hebt in Afghanistan (CGVS, p. 3), maar u slaagde er evenwel niet in overtuigende stukken neer te leggen om uw verklaringen kracht bij te zetten. Daargelaten u zelfs uw eigen identiteit niet ontegensprekelijk wist te staven, legde u ter staving van uw herkomst en/of verblijfplaatsen eigenlijk helemaal geen enkel stuk (zoals foto's, diploma's, ...) neer. Niet alleen ondermijnt het ontbreken van authentieke en overtuigende documenten ter staving van uw herkomst uw geloofwaardigheid, bovendien kan het CGVS hierdoor enkel afgaan op uw verklaringen die geenszins konden overtuigen.

Zo bleek uw kennis over uw regio van herkomst bijzonder oppervlakkig voor iemand die daar zijn hele leven zou hebben doorgebracht. Zo is het op bijzonder opvallend dat u verklaarde afkomstig te zijn uit Deh Bala, hiernaar ook (correct) zou verwijzen als Haska Mina, doch even later plots zou opmerken evenzeer afkomstig te zijn uit Shinwari. Hierop gewezen merkte u nogal bevreemdend op dat Shinwari eveneens een district is en u bovendien zou beweren dat dat nóg een andere naam is voor Deh Bala of Haska Mina. Gezien uit toegevoegde informatie blijkt dat Shinwari inderdaad een district is in Nangarhar, doch dit klaarblijkelijk helemaal niets te maken heeft met uw eigen district, is het bijzonder opvallend dat u deze namen door elkaar zou halen. Hoe dan ook kon uw **geografische** kennis an sich evenmin overtuigen. Immers werd u gepolst naar de grootste stammen in uw district en merkte u op dat er drie zijn: "Liaskhel, Hamzakhel en Mirzakhel". Shinwari, alwaar u eerder naar had verwezen als uw district en nochtans de grootste stam in Deh Bala, noemde u echter niet. In elk geval, u dan gevraagd naar de districten die grenzen aan Deh Bala wist u er dan wel vier correct te benoemen, al leek u Rodat te zijn vergeten. Vreemd genoeg wist u dan wel de meeste van de districten te opsommen, doch u gepolst naar verdere info –zoals de districtscentra- moest u het antwoord compleet schuldig blijven. Bovendien bleek u daarnaast slechts drie andere districten binnen uw provincie te kunnen benoemen, terwijl er wel een pak meer zijn. Wat er ook van zij, u dan gevraagd naar de provincies die grenzen aan Nangarhar wist u er slechts twee correct te plaatsen en bleek u te zijn vergeten dat ook Kabul, Paktika, Paktia en Logar aan Nangarhar grenzen. Welke de provinciehoofdsteden waren van de provincies die u wel wist te benoemen wist u bovendien evenmin. U had verder geen idee hoe ver Pakistan van uw district verwijderd lag en had zelfs geen idee welke Pakistaanse regio, provincie of district aan uw provincie zou grenzen. Dat u dan wel zonder problemen districten zou kunnen opsommen die een pak verder verwijderd liggen van uw district, dan Pakistan, is bijzonder bevreemdend en wijst op een oppervlakkig en ingestudeerd karakter van uw kennis. Zo ook meende u slechts eenmalig richting Jalalabad te zijn getrokken, doch wist u wel zonder problemen de dorpen en districten te duiden die u onderweg zou passeren, hetgeen eigenlijk niet ernstig is. In elk geval, u wist verder bij uitbreiding slechts een aantal provincies in Afghanistan te benoemen en opnieuw ontbrak het u aan verdere informatie over deze. U wist daarnaast slechts vier grote steden in Afghanistan bij naam te noemen en bovendien leek u niet geheel vertrouwd met de Afghaanse kalender. Daargelaten het reeds opmerkelijk is dat u deze een eerste maal niet geheel in de correcte volgorde wist te plaatsen ("Sunbula, Jawzan, Saratan en Asad"), werd u ook gevraagd naar de overige maanden, al leek u er enkele te zijn vergeten. Dat u op de koop toe niet eens met zekerheid leek te kunnen stellen welk jaar de Afghaanse jaartelling heden telt, is zo mogelijk nog opvallender. U wist verder slechts de naam van één school te benoemen en kon amper twee scholen in uw regio situeren. Dat u geen enkele andere school in de buurt zou kunnen plaatsen, doch dan wel de directeur van de school in uw dorp bij naam wist te noemen is eerder merkwaardig: te meer u beweerde nooit naar school te zijn geweest - waarover later meer. Tot slot had u wel weet van drie klinieken/ziekenhuizen in de regio, al wist u er slechts één bij naam te noemen (CGVS, p. 5). **Dergelijke gebrekkige kennis overtuigt dan ook allerminst.**

Niet alleen zou het u echter ontbreken aan geografische kennis met betrekking tot uw regio, ook wanneer u werd gepolst naar **prominente personen en/of gebeurtenissen** in uw buurt sloeg u de bal geregeld mis. Zo werd u gevraagd naar het districtshoofd van Deh Bala waarop u liet vallen dat het een zekere "Hassan" zou zijn geweest. Vreemd genoeg had u geen idee wat zijn volledige naam eigenlijk was en evenmin wist u ook nog maar iets te vertellen over hem. Nog vreemder was evenwel dat u van 'Mohammad Hassan Osmanzai' (zijn volledige naam), dan weer nooit leek te hebben gehoord. U beweerde dan wel dat hij sedert drie jaar in functie was en zijn voorganger "Sazullah" heette, al had u ook over deze laatste eigenlijk niets te vertellen. U noemde verder twee politiecommandanten, doch daargelaten van deze twee personen niets werd teruggevonden had u ook over deze personen niets op te merken. Van Shah Mahmoud, nochtans eveneens een politiecommandant uit Deh Bala die er in 2016 nog werd vermoord, had u evenwel nog nooit gehoord. Opmerkelijk genoeg had u er dan weer geen problemen mee om twee gouverneurs uit Nangarhar te benoemen, al had u weinig over hen te vertellen. U beweerde verder verkeerdelijk dat er sinds de komst van Daesh naar Deh Bala niet langer taliban actief waren, terwijl er nog geregeld gevechten plaatsvonden en u dan ook gepolst naar enkele talib uit uw regio liet u opmerkelijk genoeg vallen dat de talib ondertussen Daesh zijn geworden. Wat er ook van zij, u had geen idee wie Qari Rafiq en Mirza Khan waren, nochtans allen prominente talib die

actief waren binnen uw district. U meende evenwel dat Daesh actief was in uw buurt en u dan gepolst naar enkele van hun prominente leden liet u wel een aantal namen vallen, al wist u behalve hun naam niets noemenswaardig over hen te vertellen. Wie Saad Emirati was, nochtans samen met Abdul Khaliq de leider van Daesh in uw district, wist u niet en evenmin had u enig idee wie Sefatullah was, eveneens een Daesh-commandant die tijdens uw verblijf aldaar werd gearresteerd. Dat u dit alles zou zijn ontgaan is reeds opmerkelijk, al kon u ook niet overtuigen wanneer u gevraagd werd naar incidenten in uw buurt. Zo merkte u op dat vier mensen tijdens de campagne van Ghani werd ontvoerd, doch wie dat was wist u niet en evenmin leek u dit concreet te kunnen plaatsen. U merkte verder nogal vaag op dat een talib werd gedood, meende dat evenwel vijf jaar geleden was en u dan gepolst naar recentere incidenten kon u enkel vaag aangeven dat er een incident tijdens een huwelijk was geweest. Wie daar om het leven bij zou zijn gekomen kon u niet beter aangeven dan: "een persoon van het leger" en verder had u naast de dood van een zekere Qazi Ramazan – die u evenmin in de tijd wist te situeren geen weet van recente incidenten, terwijl die legio waren. Nog vreemder was evenwel dat u zich (vaag) vier à vijf jaar geleden een incident meende te herinneren met een meisjesschool en u bovendien leek te doen uitschijnen dat de scholen verder altijd open waren geweest, terwijl dat allerm minst het geval was. U had verder geen weet van legeroperaties in de buurt, wist niet eens het jaartal te benoemen wanneer de laatste nationale verkiezingen waren en leek over het hoofd te hebben gezien dat men destijds ook in de school in uw dorp kon stemmen (CGVS, p. 17-30). **Dergelijke gebrekkige en fragmentarische kennis wijst wederom op een ingestudeerd karakter, overtuigt allerm minst en ondergraaft uw geloofwaardigheid dan ook in grote mate.**

De verschoning die u voor bovenstaande gebrekkige kennis zou aanhalen, al zou u niet opgeleid zijn, overtuigt bovendien allerm minst (CGVS, p. 4). Zelfs van personen met een geringe opleiding, mag verwacht worden dat zij omtrent belangrijke feiten in hun leven, die de essentie uitmaken van hun verzoek, identiteit en dagelijkse leven, voldoende coherente en duidelijke informatie kunnen geven. Immers betreft het niet louter schoolse kennis, daar in het dagelijkse leven ongetwijfeld wordt gesproken over nabije districten, provincies, provinciehoofdsteden, prominente personen en bepaalde gebeurtenissen. Dat u hierover onvolledige en zelfs tegenstrijdige verklaringen aflegt, strookt niet met uw bewering tot aan uw vertrek uit Afghanistan deel te hebben uitgemaakt van de Afghaanse maatschappij. Bovendien is het bijzonder frappant dat u nooit naar school zou zijn geweest, u slechts een beetje zou kunnen lezen en schrijven, doch u er alsnog geen problemen mee leek te hebben om enerzijds uw naam te verifiëren en er anderzijds een profiel op Facebook op na te houden. De vaststelling dat u uw verschillende documenten op de DVZ (en het CGVS) telkens met dezelfde handtekening ondertekende is een sterke indicatie dat u wel degelijk geletterd bent en zich dan ook een profiel tracht aan te meten dat niet met de werkelijkheid overeenstemt.

Ten derde kon ook uw reisweg richting Europa niet overtuigen. Vooreerst legde u immers geen enkel stuk neer ter staving van uw reisweg en u dan ook gepolst naar wanneer u Afghanistan definitief zou hebben verlaten, wist u dit allerm minst te plaatsen. U zou richting Pakistan trekken, maar waar u de grens zou oversteken bleek u niet te weten. U reisde verder richting Iran, maar ook waar u toen de grens overstak kon u niet aangeven. Hoe dan ook, u zou binnen Afghanistan richting Nimroz reizen, maar welke districten u op weg zou passeren kon u niet aangeven. Evenmin kon u, naast Teheran, een plaats benoemen die u in Iran zou passeren (CGVS, p. 15-16). **Dat u over een dusdanig ingrijpende gebeurtenis niet meer zou kunnen vertellen dan bovenstaande is opmerkelijk en doet vermoeden dat u op een andere manier, langs een andere weg zou zijn gereisd dan u beweert.**

Aldus blijkt uit bovenstaande vaststellingen aldus dat u niet de waarheid heeft verteld over uw identiteit, uw herkomst en reisweg, waardoor logischerwijs ook de geloofwaardigheid van uw problemen in het gedrang komt.

Hoe dan ook wordt de geloofwaardigheid van uw relaas verder ondermijnd door vage, tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen. Zo verklaarde u dat Daesh richting uw madrassa was gekomen, doch gepolst wanneer dat was wist u dit niet beter te situeren dan "drie jaar geleden". Men zou ook u daar benaderen en daargelaten u hier evenmin een datum op wist te plakken, kon u op de vraag wat zij van u wilden niet meer vertellen dan: "Ze wilden dat ik meeding" en "(om) Hen te helpen in Jihad". Waarom men net u zou kiezen, gezien u geen ervaring had met wapens, verklaarde u door te stellen dat u wist hoe u fietsen diende te herstellen, hetgeen weinig overtuigt. Hoe dan ook, gevraagd door wie u werd benaderd merkte u op dat het "Abdul Khaliq" was, al had u, behalve "Hij doodde veel mensen, deed veel dingen", niets te vertellen over hem. U zou uw vader hebben verteld dat Daesh u wenste te rekruteren, al leek u niet te kunnen aangeven wanneer dat was. Evenmin kon u duidelijk aangeven wanneer uw vader werd aangevallen, noch door wie hij werd gevisieerd. U had verder geen idee wanneer men naar uw woning zou komen, leek niet te kunnen stellen wie uw vader had bezocht, noch kon u situeren wanneer uw vader om het leven werd gebracht. U had verder over zijn overlijden bijzonder weinig te vertellen en waarom zij uw vader net zouden meenemen en doden, terwijl zij enkel u wensten te rekruteren is evenmin duidelijk. Dat u er dan ook voor zou opteren om

Afghanistan te verlaten, terwijl uw moeder en broers nog steeds in uw dorp verblijven en daar geen problemen lijken te hebben ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vrees dan ook compleet (CGVS, p. 21-26).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u echter niet aannemelijk gemaakt dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegde ter staving van uw relaas werden reeds grotendeels besproken en zijn niet van die aard dat zij bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Documenten hebben hoe dan ook slechts een ondersteunende functie, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen dergelijke stukken, zoals de brief van de dorpsoudsten geenszins de geloofwaardigheid van een in casu ongeloofwaardig relaas herstellen. Daarenboven dient opnieuw te worden gewezen op de geringe bewijswaarde van Afghaanse documenten, wegens de hoge graad van corruptie in het land. De taskara's van uw vader en grootvader zijn slechts kopieën en kunnen derhalve altijd onderhevig zijn geweest aan mogelijk knip- en plakwerk. Bovendien zouden dergelijke stukken hoogstens iets zeggen over de identiteit van de personen in kwestie, doch geven zij geen uitsluitsel over uw verblijfsplaatsen doorheen de afgelopen jaren. De enveloppe tot bewijst dat u post krijgt uit Afghanistan, zij het uit **Jalalabad**. Het begeleidend schrijven van uw advocaat, tot slot, omvat slechts een verwijzing naar algemene nieuwsberichten en volstaat aldus allerm minst om enig risico dat u in concreto zou lopen, aannemelijk te maken.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt enige band lijkt te hebben met het district Deh Bala. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Afghanistan hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie het **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019**, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Afghanistan geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst

verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU)- A Judicial Analysis- december 2014, pag. 25-26, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,LEGALPOLICY,,,5a65c4334,0.html> of <https://www.refworld.org>; en de **EASO Country Guidance note: Afghanistan van mei 2018** (pag.46, voetnoot 16, beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) Bovendien bent u er hoe dan ook toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Afghanistan, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Afghanistan, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 6 augustus 2019 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf in Afghanistan (CGVS, p. 30). U werd niet alleen duidelijk geïnformeerd met betrekking tot de elementen die het CGVS relevant en van doorslaggevend belang acht bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar ook met betrekking tot uw rechten én uw plichten in dit verband. Er werd uitdrukkelijk beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u vóór uw vertrek uit Afghanistan werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Afgaanse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in Deh Bala heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Afghanistan, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, “*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” *juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel, en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) *juncto* artikel 48/4, § 2, b) en c) van de Vreemdelingenwet.

In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van de materiële motiveringsplicht, “*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” *juncto* het gelijkheidsbeginsel *juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel.

In wat zich aandient als een derde middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 3 van het EVRM *juncto* artikel 48/4, § 2, b) en c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift stukken die hij in zijn inventaris omschrijft als “*Stukken over zijn verblijf in Turkije*” (stuk 3).

Ter terechtzitting legt verzoeker de volgende stukken neer met een aanvullende nota: 2 foto’s samen met zijn vader, een fotokopie van de taskara van zijn vader met vertaling, en “een brief van het land van herkomst” met vertaling.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Waar verzoeker stelt dat minstens “de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering” geschonden is, ziet de Raad niet in op welke wijze de bestreden beslissing het hem onmogelijk zou maken om te toetsen of de materiële motivering al dan niet geschonden is, aangezien verzoeker blijkens een lezing van het verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissing kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. De schending van “de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering” kan dan ook niet worden aangenomen, aangezien deze zinsnede geen enkele inhoudelijke waarde heeft.

2.3.2.2. Verzoeker voert aan dat hij wordt bedreigd door Daesh. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) hij zijn identiteit en leeftijd niet ontegensprekelijk aantoonst; (ii) geen geloof kan worden gehecht aan zijn verblijf in het dorp Shpola in het district Deh Bala van de provincie Nangarhar tot aan zijn vertrek naar België, gelet op (a) het feit dat hij geen enkel overtuigend stuk voorlegt ter staving van zijn verblijfplaats(en) voorafgaand aan zijn komst naar België, (b) zijn gebrekkige geografische kennis, (c) zijn gebrekkige kennis over prominenten en (recente) veiligheidsincidenten in zijn regio van herkomst, (d) een gebrek aan afdoende verschooning voor de lacunes in zijn kennis; (iii) geen geloof kan worden gehecht aan zijn reisweg; (iv) hoe dan ook geen geloof kan worden gehecht aan zijn vluchtrelaas gelet op zijn vage, tegenstrijdige en niet-aannemelijke verklaringen; en (v) de (overige) door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

2.3.2.3. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift zijn eerdere verklaringen met betrekking tot zijn verblijfplaatsen voorafgaand aan zijn komst naar België grondig wijzigt: hij stelt dat hij op elfjarige leeftijd met zijn oom is vertrokken naar Turkije, waar hij op straat leefde en vanwaar hij op zijn vijftiende richting Europa reisde. Dienaangaande stelt verzoeker in zijn verzoekschrift als volgt:

“Het spijt mijn cliënt dat hij over zijn verblijf in Afghanistan en andere landen niet de waarheid verteld heeft.

Verzoeker was 11 jaar oud toen hij samen met zijn oom vertrokken is naar Turkije. De reden dat hij ook op zijn 11de een taskira bekomen heeft te wijten aan dit feit. Verzoeker is tot zijn 15 de in Turkije gebleven en daarna richting Europa getrokken.

Verzoeker verzamelde in de periode lege flesje op straat. Ter staving hiervan wenst hij te verwijzen naar een video opname waaruit duidelijk blijkt dat hij op een zeer jonge leeftijd in Turkije op straat lege flesje verzamelde.

Vooraf de borden op de muren en de etiketten op de lege dosje en flessen zijn belangrijk. Uit deze stukken blijken ook dat de opname in Turkije plaats gevonden heeft.

Verzoeker spreekt ook voldoende Turkse taal.

Verzoeker wenst ook te verwijzen naar zijn foto's die genomen zijn in Turkije. (stuk 3)

Verzoeker stelt dat hij de grootste fout van zijn leven gemaakt heeft door niet de waarheid te vertellen.

Verzoeker weet zeer goed dat hij moeilijk is om dit goed te praten.

Verzoeker verzoekt uw Raad om hem een kans te geven, als het kan, om gehoord te worden over zijn leven in Turkije en problemen in het land van herkomst.

Verzoeker weet dat het geen sterke argumenten zijn om te verwijzen naar zijn jonge leeftijd en naar het feit dat hij laaggeschoold als reden voor zijn foutieve handeling. Verzoeker doet dit toch omdat hij misleid was.

Verzoeker weet dat het feit dat hij de asielinstantie niet vanaf begin in vertrouwen genomen heeft hem zwaar zal kosten. Verzoeker wenst ook te stellen dat hij op tijd wakker gemaakt is door het CGVS en dat hij bij uw Raad de waarheid vertelt.

Verzoeker hoopt dat verweerder de huidige beslissing intrekt en hem de kans geeft om gehoord te worden.

Verzoeker weet dat hij te veel vraagt maar hij wenst ook te stellen dat hij enorm spijt heeft.

Verzoeker wenst niet nogmaals op straten behandelen zoals in Turkije.

Verzoeker zal in de loop van de procedure nog bijkomende bewijze voorleggen om zijn verblijf in Turkije aan te tonen.

Verzoeker is niet akkoord met de vaststelling van verweerder waarin geen geloof gehecht wordt aan verzoeker identiteit en leeftijd.

Verzoeker heeft zijn Afghaanse Taskira voorgelegd en er is geen twijfel over de authenticiteit van deze taskira.

Wat betreft de leeftijd van verzoeker meent verzoeker dat leeftijd een relatief begrip is in Afghanistan.

De leeftijd wordt bepaald door de ambtenaar van het districtshuis op basis van uiterlijke kenmerken van een verzoeker.

Dit wordt ook in de Taskira vermeld.

Uw Raad zal tijdens de zitting van uw Raad vaststellen dat verzoeker zelf vandaag op een minderjarige lijkt.

Het is in die zin niet correct om te stellen dat verzoekers identiteit en leeftijd niet ontegensprekelijk aangetoond is."

2.3.2.4. Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoeker geen enkele afdoende verschoning doet gelden voor zijn poging om de Belgische asielinstanties te misleiden inzake zijn verblijfplaatsen voorafgaand aan zijn komst naar België. Verzoeker stelt weliswaar te beseffen dat zijn jeugdige leeftijd en zijn lage scholingsgraad geen sterke argumenten zijn, maar verwijst hier toch naar *"omdat hij misleid was"*. Hij laat echter na *in concreto* uiteen te zetten door wie en/of op welke wijze hij dan wel misleid zou zijn geweest en hoe deze misleiding hem er eerder van zou hebben weerhouden de Belgische asielinstanties van meet af aan de waarheid te vertellen. Verzoeker werd immers reeds tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen gewezen op het feit dat aan zijn voorgehouden verblijf in het dorp Shpola in het district Deh Bala van de provincie Nangarhar tot aan zijn vertrek naar België geen geloof kan worden gehecht (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 30). Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift zelf: *"Verzoeker wenst ook te stellen dat hij op tijd wakker gemaakt is door het CGVS en dat hij bij uw Raad de waarheid vertelt."* Desalniettemin bleef verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud volharden in zijn eerdere, leugenachtige verklaringen betreffende zijn verblijf in het dorp Shpola in het district Deh Bala van de provincie Nangarhar tot aan zijn vertrek naar België.

Wat betreft zijn scholingsgraad, dient opgemerkt dat het loutere feit dat iemand laaggeschoold is niet betekent dat diens cognitieve vermogens zijn aangetast of dat deze persoon niet in staat is om te begrijpen dat hij steeds de waarheid dient te vertellen inzake zijn verzoek om internationale bescherming, waarop hij reeds van bij de aanvang van zijn asielprocedure werd gewezen. Evenmin kan verzoeker als dermate jong worden beschouwd dat hij niet in staat kan worden geacht te begrijpen dat hij de waarheid dient te vertellen. Inzake zijn leeftijd dient bovendien vastgesteld dat uit de beslissing van de Dienst Voogdij blijkt dat medisch onderzoek heeft uitgewezen dat verzoeker, in tegenstelling tot zijn bewering, op 8 oktober 2018 een leeftijd had van 20,6 jaar met een standaarddeviatie van twee jaar (administratief dossier, stuk 15). In zijn verzoekschrift (p. 1) geeft verzoeker zelf aan te zijn geboren op 31 januari 1998, hetgeen in lijn ligt met de voormelde vaststellingen van het medisch onderzoek in opdracht van de Dienst Voogdij. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift wijst op het relatieve belang van het begrip leeftijd in de Afghaanse samenleving en aanvoert dat de leeftijd door de ambtenaar van het districtshuis wordt bepaald op basis van het uiterlijk en dat hij zelfs vandaag nog op een minderjarige lijkt, dient erop gewezen dat verzoeker de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling thans niet kan betwisten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gezien dit niet de wettelijke voorziene beroepsmogelijkheid is. Verzoeker had de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State. Tevens werd hij van deze mogelijkheid in kennis gesteld in de kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij (administratief dossier, stuk 15). Verzoeker heeft echter nagelaten deze beroepsmogelijkheid te benutten. Als zodanig staat verzoekers leeftijd zoals bepaald in de beslissing van de Dienst Voogdij ten aanzien van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vast.

Rekening houdend met de geboortedatum opgegeven in het verzoekschrift (31 januari 1998) en zijn verklaringen over zijn vertrek naar en verblijf in Turkije, dient aangenomen dat verzoeker in het jaar 2009 (op elfjarige leeftijd) met zijn oom naar Turkije vertrok en dat hij Turkije heeft verlaten in het jaar 2013 (op vijftienjarige leeftijd). Verzoeker kwam pas aan in België in het jaar 2018 (twintig jaar oud). Als zodanig bestaat er dan ook nog steeds een periode van vijf jaar (2013-2018) waarover verzoeker geen duidelijkheid verschaft, hetgeen de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn verblijfplaatsen voorafgaand aan zijn komst naar België eens te meer ondermijnt. In zoverre enig geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde verblijf in Turkije van zijn elfde tot zijn vijftiende, biedt hij de Belgische asielinstanties nog steeds geen zicht op zijn verblijfplaats(en) voorafgaand aan zijn komst naar België op twintigjarige leeftijd.

Daarenboven dient te worden vastgesteld dat verzoeker evenmin verduidelijkt waarom hij op elfjarige leeftijd met zijn oom naar Turkije ging. Ook laat hij na uiteen te zetten onder welke (verblijfsrechtelijke) omstandigheden hij in Turkije verbleef.

Het voorgaande klemmt des te meer daar verzoekers identiteit allerm minst ontegensprekelijk vaststaat. Zoals hiervoor uiteengezet, trachtte verzoeker de Belgische asielinstanties bewust te misleiden inzake zijn leeftijd en zijn verblijf in het dorp Shpola in het district Deh Bala van de provincie Nangarhar tot aan zijn vertrek naar België, hetgeen zijn algehele geloofwaardigheid ondermijnt. Bovendien legde verzoeker

geen enkel overtuigend stuk neer ter staving van zijn identiteit. De taskara en de vaccinatiekaart (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) bevatten immers een ongeloofwaardige geboortedatum. In zoverre kan worden aangenomen dat de geboortedatum op dergelijke documenten wordt vastgesteld aan de hand van een schatting op basis van uiterlijke kenmerken, zoals verzoeker beweert, dient erop gewezen dat *in casu* het verschil tussen verzoekers voorgehouden geboortedatum en zijn werkelijke leeftijd vijf jaar bedraagt. Indien verzoeker zijn taskara zou hebben aangevraagd op elfjarige leeftijd, zoals hij aanhaalt in zijn verzoekschrift, kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker op dat moment niet vijf jaar jonger zou worden geschat dan hij werkelijk is. Het is algemeen geweten dat de uiterlijke kenmerken van een persoon van elf jaar sterk verschillen van deze van een persoon van vijftien jaar. Mede gelet op de informatie in het administratief dossier betreffende corruptie en documentfraude in Afghanistan (zie map 'Landeninformatie'), waaruit blijkt dat Afghaanse documenten slechts een relatieve bewijswaarde hebben aangezien valse Afghaanse documenten omwille van hoge graad van corruptie gemakkelijk (a dan niet tegen betaling) verkrijgbaar zijn, kan aan deze documenten geen bewijswaarde worden toegekend. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt: *“Verzoeker heeft zijn Afghaanse Taskira voorgelegd en er is geen twijfel over de authenticiteit van deze taskira.”*, gaat verzoeker er verkeerdelijk van uit dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal (en bijgevolg ook de Raad) kan evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren. *In casu* werd omwille van voorgaande redenen geoordeeld dat geen enkele bewijswaarde kan worden verleend aan de door verzoeker bijgebrachte taskara en vaccinatiekaart.

2.3.2.5. Met betrekking tot zijn asielrelaas verklaart verzoeker thans dat hij reeds op elfjarige leeftijd (dus in het jaar 2009) met zijn oom naar Turkije ging daar waar hij voorheen beweerde Afghanistan te zijn ontvlucht omdat hij werd geïseerd door Daesh. Uit de beschikbare informatie (zie weblink in de bestreden beslissing) blijkt evenwel dat er in 2009 nog geen sprake was van de aanwezigheid van Daesh; zij werden immers pas vanaf 2016 actief in Afghanistan. Voor het overige maakt verzoeker in zijn verzoekschrift geen enkele melding van andere feiten of elementen waaruit een nood aan internationale bescherming in zijn hoofde zou kunnen blijken. Zijn bewering dat hij in Turkije op straat leefde en lege flesjes verzamelde en dat hij niet nogmaals op straat wenst te belanden in Turkije, is *in casu* immers niet relevant om zijn nood aan internationale bescherming ten aanzien van Afghanistan te beoordelen.

2.3.2.6. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt: *“Verzoeker hoopt dat verweerder de huidige beslissing intrekt en hem de kans geeft om gehoord te worden.”*, is het allermindst ernstig om enerzijds in onderhavig verzoekschrift, na confrontatie met de bestreden beslissing en nadat hem reeds eerder werd gewezen op het ongeloofwaardig karakter van zijn verklaringen betreffende zijn verblijfplaats(en) voorafgaand aan zijn komst naar België, toe te geven dat hij heeft gelogen en dat hij eveneens in Turkije verbleef, terwijl hij anderzijds nalaat *in concreto* uiteen te zetten waarom hij heden meent nood te hebben aan internationale bescherming. Geen enkele rechtsregel verplicht de commissaris-generaal om de bestreden beslissing in te trekken en/of om verzoeker opnieuw te horen. Het summiere karakter van de gewijzigde verklaringen in onderhavig verzoekschrift is, mede gelet op voorgaande vaststellingen, een bijkomende indicatie dat verzoeker heden nog steeds informatie over zijn verblijfplaats(en) voorafgaand aan zijn komst naar België verborgen tracht te houden en dat hij dan ook nog steeds niet de (volledige) waarheid spreekt.

2.3.2.7. De door verzoeker voorgelegde foto's en videofilmpjes (verzoekschrift, stuk 3) doen aan de voorgaande vaststellingen geen afbreuk. Dergelijke foto's en filmpjes hebben wegens de manipuleerbaarheid van wat wordt afgebeeld naar plaats, tijd en omstandigheden geen bewijswaarde. In zoverre kan worden aangenomen dat verzoeker van zijn elfde tot zijn vijftiende in Turkije heeft verbleven, kan uit deze foto's en dit videofragment niet blijken waarom verzoeker naar Turkije ging met zijn oom, waar en onder welke omstandigheden hij na zijn vijftiende en voorafgaand aan zijn komst naar België op zijn twintigste heeft verbleven en waarom hij heden meent ten aanzien van Afghanistan nood te hebben aan internationale bescherming.

Wat de terechtzitting neergelegde stukken betreft, het volgende: de 2 foto's samen met zijn vader scheppen nog altijd geen duidelijkheid over verzoekers verblijfplaatsen. De fotokopie van de taskara van zijn vader met vertaling kan bezwaarlijk als objectief bewijs van verzoekers verblijf. Vooreerst wijst de Raad op de vaststellingen van de door verzoeker voorgelegde taskara van zichzelf (zie punt 2.3.2.4.). Voorts betreffen de taskara van zijn vader, en “een brief van het land van herkomst” fotokopieën waaraan geen bewijswaarde kan worden toegekend aangezien deze gemakkelijk te manipuleren zijn.

Mede gelet op de informatie in het administratief dossier betreffende corruptie en documentfraude in Afghanistan (zie map 'Landeninformatie'), waaruit blijkt dat Afghaanse documenten slechts een relatieve bewijswaarde hebben aangezien valse Afghaanse documenten omwille van hoge graad van corruptie gemakkelijk (a dan niet tegen betaling) verkrijgbaar zijn, kan aan deze documenten geen bewijswaarde worden toegekend

2.3.2.8. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.9. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij in Turkije heeft verbleven voorafgaand aan zijn komst naar België. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de verzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig augustus tweeduizend twintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS